

СЛЪНЦЕТО Е ЖИВО

Листъ по листъ гората тъжна рони...
Оголѣха китнитѣ ѝ клони.

Отлетѣха птичкитѣ ѝ пойни,
онѣмѣха вършетѣ ѝ стройни.

А въ полята — мрачни и сѣрдити —
бродятъ вѣтроветѣ и мъглитѣ...

Ой ви вази, ширнати полета,
ой те тебе, горо ле напета!

Не скърбете, че ви вихри брулятъ,
че мъглитѣ слънцето ви тулятъ.